

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

UITSpraak

van het College van beroep voor de examens van Tilburg University

inzake

het beroep van X, appellante

tegen

de Examencommissie van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences (TSB),
verweerster

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 24 mei 2013 heeft verweerster de masterthesis met terugwerkende kracht ongeldig verklaard. Als gevolg daarvan wordt het op 8 augustus 2012 uitgereikte diploma ingetrokken. Appellante dient een nieuwe afstudeerthesis te schrijven, waaraan zij op zijn vroegst in het collegejaar 2013-2014 mag beginnen. Aan dit besluit ligt ten grondslag dat appellante fraude heeft gepleegd.

Tegen dit besluit heeft appellante bij brief van 4 juni 2013 beroep ingesteld. Hierbij heeft appellante tevens verzocht om een voorlopige voorziening.

Op 14 juni 2013 heeft de voorzitter van het college een voorlopige voorziening getroffen.

Partijen zijn overeen gekomen geen gesprek te voeren in het kader van een poging tot minnelijke schikking. Verweerster heeft daarom op 24 juli 2013 een verweerschrift ingediend.

Op 8 augustus 2013 heeft het college het beroep behandeld. Daarbij verschenen appellante en haar raadsman. Namens verweerster verschenen Y, Z en B.

2. Standpunten van partijen

2.1 Het standpunt van appellante, zoals neergelegd in het beroepschrift en ter zitting aangevuld, komt, samengevat op het volgende neer. Appellante is van mening dat zij zich niet schuldig heeft gemaakt aan fraude. Appellante stelt dat alle gegevens gebaseerd zijn op reële lijsten. Zij had voldoende reële gegevens beschikbaar en had geen reden om verzonden data te gebruiken. Appellante geeft aan dat zij niet meer in het ziekenhuis is geweest en bij achterlating van de stukken geen klachten of opmerkingen heeft ontvangen. De opvolgende stagiaire kon direct aan

de slag en alle lijsten en toestemmingformulieren waren toen aanwezig. Het is appellante niet duidelijk wat er naderhand met de lijsten en toestemmingsformulieren is gebeurd. De opvolgende stagiaire heeft niet aangegeven dat er lijsten of formulieren ontbraken. De stagiaire is kennelijk niet gehoord terwijl zij wellicht duidelijkheid had kunnen verschaffen omtrent de gang van zaken tijdens en na de overdracht. Verder stelt appellante dat zij een andere vorm vragenlijst heeft gebruikt, dan de vragenlijsten die door verweerster zijn aangemerkt als gefingeerde data. Volgens appellante is het onduidelijk waar deze lijsten vandaan komen. Appellante stelt ten aanzien van de SPSS-data dat zij heeft verzocht onderzoek te doen naar dit bestand en met name naar de laatste wijziging(en) hierin. Volgens appellante kan de dataset na haar inleveren zijn gewijzigd. Het is ook mogelijk dat er per abuis data-sets zijn verwisseld. Deze mogelijkheid is reëel nu op het ziekenhuis meerdere mensen bij de data-set konden komen. Appellante mocht geen zaken mee naar huis nemen en zij moest tekenen voor geheimhouding. De vragenlijsten zijn eigendom van het ziekenhuis. Zij kan zelf geen kopieën produceren van de vragenlijsten of de SPSS-bestanden. Derhalve rust op verweerster een extra zware onderzoeksplicht, aldus appellante, en is het kwalijk dat verweerster geen onderzoek heeft gedaan naar andere mogelijke verklaringen. Appellante betoogt dat verweerster niet voldoende aan de op haar rustende onderzoeksplicht heeft voldaan.

Appellante stelt voorts dat de sanctie te zwaar is. Bovendien voorziet de wetgeving niet in de mogelijkheid om een eenmaal verstrekt diploma in te trekken, aldus appellante.

2.2 Verweerster heeft geconstateerd dat sprake is van fraude in de zin van artikel 12 lid 1 en 2 sub h van de Regels en Richtlijnen van de examencommissie van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences (hierna te noemen: de Regeling). Volgens verweerster berust het onderzoek van appellante voor een belangrijk deel op gefingeerde en gemanipuleerde longitudinale data. Verweerster geeft aan nader onderzoek te hebben gedaan. Zij heeft in dat verband gesproken met de opvolgster van appellante en de dagelijks begeleider.

Uit het onderzoek van verweerster bleek dat de vereiste toestemmingsformulieren van patiënten ontbreken. Verweerster heeft geconcludeerd dat 76 vragenlijsten van appellante "schoon" waren: ongevouwen en zonder vlekken. Volgens verweerster is dit opmerkelijk, want vragenlijsten komen nooit schoon terug. Deze data van de vragenlijsten komen volgens verweerster overeen met de data uit het SPSS-bestand dat appellante bij haar begeleider heeft ingeleverd en met de data uit haar scriptie. Op de vragenlijsten is de vraag naar personalia doorgestreept. De vragenlijsten zijn niet te herleiden tot personen. Ook ontbreekt een nummering op de vragenlijsten, of een bestand om de vragenlijsten uit de verschillende perioden aan elkaar te kunnen koppelen. Verweerster heeft tevens de data geanalyseerd en geconcludeerd dat het databestand voor periode 2 duplicaties bevat: over lange reeksen van items zijn de antwoorden van verschillende respondenten identiek. Ook werd geconstateerd dat er onverklaarbare eigenaardigheden in de herhaalde gegevens zitten, waaronder ongewoon lage correlaties tussen opeenvolgende meetmomenten op stabiele (persoonlijheids)constructen. Statistisch gezien zijn deze resultaten zeer onwaarschijnlijk. Voorts heeft verweerster een aantal reële vragenlijsten gevonden. De antwoorden van 9 van de respondenten op deze vragenlijsten komen niet overeen met de data uit het gebruikte databestand.

Ten aanzien van de sanctie stelt verweerster dat de kwaliteit van het diploma in het geding is. Appellante moet in het eindstadium van haar masterstudie op de hoogte zijn van de regels die

gelden voor wetenschappelijk onderzoek. Gelet op de ernst van de fraude vindt verweerster het met terugwerkende kracht intrekken van de masterthesis een gepaste sanctie.

3. Overwegingen ten aanzien van het geschil

3.1 Het college acht het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt. Artikel 7.61 lid 2 Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te worden tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot het onderhavige besluit heeft kunnen komen.

3.2 De vraag die voor het college allereerst ter beantwoording voorligt, is of het bestreden besluit waarbij appellante van fraude wordt beticht en haar om die reden een sanctie is opgelegd, op een voldoende zorgvuldige wijze is voorbereid en op een voldoende deugdelijke feitelijke grondslag is gebaseerd.

Het college stelt vast dat verweerster na het in het kader van hoor en wederhoor tussen verweerster en appellante op 29 april 2013 gehouden gesprek verweerster nader onderzoek heeft gedaan. Op basis van de daaruit naar voren gekomen bevindingen heeft verweerster het bestreden besluit genomen. Naar het oordeel van het college had het echter op de weg van verweerster gelegen appellante voorafgaande aan het bestreden besluit met deze bevindingen te confronteren, zodat appellante daarop had kunnen reageren.

Hoewel het college het niet onbegrijpelijk acht dat bij verweerster twijfels zijn gerezen over de zorgvuldigheid van het afstudeeronderzoek van appellante, is het college na ampel beraad tot het oordeel gekomen dat niet kan worden uitgesloten dat het verloop van de gebeurtenissen anders is geweest dan door verweerster aangenomen. Het college heeft hierbij mede in aanmerking genomen dat het onderzoek van appellante is uitgevoerd in het collegejaar 2011-2012, dat appellante in augustus 2012 is afgestudeerd en dat eerst geruime tijd later, in april 2013, melding is gemaakt van (het vermoeden van) fraude. Dat alles maakt een precieze reconstructie van de loop der gebeurtenissen en waardering van de door partijen gestelde feiten en omstandigheden welhaast onmogelijk. Dat komt in dit geval niet voor rekening en risico van appellante.

Tevens merkt het college op dat ook dit afstudeeronderzoek, hoewel in de laatste fase van de opleiding, onderdeel is van een leerproces. Het is het college niet duidelijk geworden hoe de verantwoordelijkheid voor de onderzoeksbegeleiding was verdeeld tussen het ziekenhuis en de universiteit, noch is duidelijk geworden in hoeverre de directe onderzoeksbegeleiding ook betrekking had op zorgvuldigheid bij het verzamelen en verwerken van gegevens.

Alles overziende is het college van oordeel dat onvoldoende is komen vast te staan dat appellante zich heeft schuldig gemaakt aan fraude in de zin van artikel 12 lid 1 en artikel 12 lid 2 sub h van de Regeling.

Strikt genomen ten overvloede merkt het college op dat de Regeling noch voorziet in de mogelijkheid om een vermoeden van fraude te onderzoeken nadat de beoordeling definitief is

geworden, noch de mogelijkheid biedt om een cijfer van een cursus met terugwerkende kracht ongeldig te verklaren.

3.3 Gelet op het voorgaande concludeert het college dat verweester niet bevoegd was de getroffen maatregelen te nemen. Het beroep tegen het bestreden besluit zal gegrond worden verklaard en dat besluit zal dan ook worden vernietigd.

4. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

- oordeelt het beroep gegrond
- vernietigt het bestreden besluit
- draagt verweester op om binnen vier weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van het bovenstaande

Aldus besloten op 7 augustus 2013 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.